

Ifj. Tompó László (- Hunhír.info)

Miért fekete bárány még mindig Wass Albert? (3. rész)

Oknyomozó összeállításunk végén egy rendhagyó – eredetileg a „Hungary Today” hasábjain 1993. szeptember 10-én angolul közölt – Wass Albert-vallomást ismertetünk (dr. Dabas Rezső fordításában), egy igazlító igazságküzdelmének történelemösszegző testamentumát.

Antiszemitizmus: a huszadik század ámitása

»Kíváncsi vagyok, mi történe, ha egyik szép napon New York főrabijja nyilatkozatot tenne közzé, amiben azt hirdetné, hogy a kultúrát és civilizációt a zsidók hozták Amerikába, és ha mindazt, amit a zsidók adtak ennek az országnak, magukkal vinnék, akkor nem maradna egyéb, mint mokaszin és viszki? Nos, az amerikaiak valószínűleg jót nevetnének, és néhány könyvet küldenének a jó rabbinak, amelyekből olyasmit tanulhatna Amerikáról, amire nem volt lehetősége New Yorkban.

Am ezt a nyilatkozatot nem a New York-i főrabij tette, hanem az, aki Budapest héber hitközségének a feje. Éppen ezért teljesen más eredménnyel végződött. A magyar nép sértve érezte magát és hangot adott eme érzésének. Nos, a zsidók Magyarországon és másutt is, azon nyomban megfűjték a kürtöt és elkezdtek üvöltöni a jól ismert jelszót: ANTISZEMITA! ANTISZEMITA!

Mindenekelőtt ez a csalóka jelszó mintegy négyszázmillió emberre vonatkozik. Arabokra, etiópiaiakra, egyiptomiakra, stb., akiknek a héberek mindössze elenyésző töredékét képezik. A zsidó szóhasználat szerint azonban mindenki antiszemita, még az arabok is, ha bármit is elleneznek, amit a hatalmas zsidóság netalán elhatároz. Ennél fogva a jelszót le kellene fokozni arra, amit kifejez: ANTISZIDÓ.

De hadd vizsgáljuk meg vajon használható-e olyan nemzettel szemben, amely megengedte a zsidók bevándorlását, tetszés szerinti szabad letelepedésüket bárhol és ugyanazon jogok élvezetét, mint amelyekkel a bennszülött lakosság rendelkezett?

Mi az oka annak, hogy most, több századnyi együttélés után, a zsidók antiszemitának (helyesen: antizsidó-nak) hívják a magyarokat, ugyanakkor a másik oldal antimagyarnak tekinti a zsidókat?

Vallásnak mindehhez semmi köze, hiszen a kereszténység a héber hitből fejlődött és mindkét fél az Ótestamentumot tekinti szent könyvének. Az első pillanattól kezdve a zsidóknak kiváltságos helyzetük volt Magyarországon. Ők képezték a kereskedő osztályt, más bevándorlókkal ellentétben, mint a románok, tótok, szerbek, lengyelek és bulgárok, akiknek mint munkásoknak, a társadalom legalsóbb fokán kellett kezdeniük. A zsidók viszont kereskedőkként indultak és gyorsan haladtak előre. Némelyikük idővel nagyon meggazdagodott. Zsidók lettek a nemesség pénzkölcsönzői. Mint ilyenek, még a császárt is szolgálták, amiért azután bárói rangot is kaptak. Noha a magyarországi zsidók kiváltságos osztályt képeztek, soha semmiféle hűséget nem tanúsítottak a magyar nemzet iránt. Valahányszor Magyarország szabadságáért küzdött a Habsburg elnyomás ellen, ők az ellenséggel tartottak, és akárhányszor levertek egy felkelést, némely zsidó is részesedett a hűséges hazafiak elkobzott birtokaiból. Már ez egymagában is elidegenítette a magyar népet különösen a középosztályt, a zsidóságtól. De a magyarországi zsidók által elkövetett legnagyobb hiba abból állt, hogy magukhoz ragadták a vezető szerepet a kommunista pártban. Először 1918-ban, amikor a kunbélálkkal és a Szamuelyi fivérekkel az élen, zsidók vették át az ország vezetését.

Miután visszatértek a „német haláltáborokból”, vezető ál-

lásokba kerültek, amelyek a kifosztott nemzet megmaradt ja-

vait kezelték, főként azoknak a megbüntetésével foglalkoztak, akiket a kommunista kormányzat a „rendszer ellenségeinek” tekintett. A magyar hadsereg minden tagját, aki őrmesternél magasabb rangot viselt, „háborús bűnösnek” tartották és a legkegyetlenebb „vizsgálatnak” vetették alá. A kivizsgálók kivétel nélkül bosszúálló zsidó férfiak és nők voltak, akik minden magyart hibáztattak azért, mert nem akadályozták meg a zsidók elszállítását Magyarországról. Hóhéraitak, akik a verést és a kínzások többségét végezték, a társadalom aljából, mint bűnözőket toborozták. A vallatások módszerei a legkegyetlenebbek voltak, amelyeket valaha is elkövettek emberek ellen. Körmeiket tépték le, nők emlőbimbóit égették cigarettával, heréket vertek laposra botokkal és papi, magas rangú katonatiszt, vagy főnemesi vádlott esetében a verés után, a szájba vizelés aljasságát rendszeresítették. Mindszenty bíboros, volt kormánytagok és tábornokok kényszerültek elszenvadni ezt a megaláztatást, miközben a fiatal zsidó vádlók végezték a „szórákozató” kínzásokat.

Nem csoda hát, hogy mindezek az embertelen cselekmények mélységes gyűlöletet váltottak ki a zsidók ellen általában, ami valóban szomorú jelenség. Életem korai szakaszában nekem is volt néhány zsidó barátom Erdélyben, ahonnan származom. Fiatal költők, szerzők, jó barátok, szeretetre méltó emberek. A Jó Isten a megmondhatója annak, hogy mi történt velük. Manapság a zsidóellenesség olyan méretet öltött, amihez fogható ismeretlen volt annak előtte. Amidőn a szovjet megszálló csapatok kitarokdtek az országból, a zsidóknak nem lett többé alkalmuk a kommunizmus fenntartására. Méretetlen összegű nyugdíjat szavaztak meg maguknak, nyugalomba vonultak és az ország közgazdaságának vezetését vették át, a sajtóval, televízióval és a bankhálózattal együtt. „Demokratikusnak” kijelentve magukat, demokratikus pártokat alapítottak és választásokat tartottak. Magyarország ismét szabad lett, de pénzügyileg és gazdaságilag a zsidók kezében, beleértve a sajtót és a hírszolgálat valamennyi ágát.

Napjainkban Magyarország Európa egyik legszegényebb országa. Jövőre új választások lesznek és előkészítésként arra törekednek, hogy minél több pártra szakítva a nemzetet, a többséget továbbra is kezükben tartassák. És ha nem sikerül, ugyan mit számít? A „nagy főnökük” magánre-
ANTISZEMITA! ANTISZEMITA!, mihelyt valaki manipulációik ellen szót emel.

(1993. szeptember 10.)

Háromféle magyar van ebben az országban

Wass Albert minden műve tükör, amelybe ha bármikor belenézünk, megláthatjuk külsőnkre is kirajzolódó lelki kontúrjainkat, képet kapva Kárpát-medencénk mentális állapotáról, a mindennapjainkat ma is meghatározó „háromféle magyar”-ról. Szerinte

„háromféle ember van ebben az országban, háromféle magyar. Mind a három egyezik abban, hogy elégedetlen a világgal, a kormánnyal, ami ennek a világnak a nyakán ül, a rendszerrel, mindennel. Panaszkodnak, morognak, keseregnek, átkozódnak. Aztán **egy részük** úgy próbálja megoldani a maga bajait, hogy kiszolgálja a hatalmon lévőköt. Csatlakozik hozzájuk. Hasán csúszi, farkát csóválja, s ha odalöknek neki egy koncot, s befogadják cselédnek, akkor vesztebb lesz a veszett kutyánál, marósabb a vad farkasnál, kegyetlenebb az ellenségnél, kommunistább a kommunistánál, csak hogy bebizonyítsa a maga hűségét, és nagyobb koncot kapjon érte. **Egy másik részük** az ellenkezőjét teszi: feláll a két lábára és verekszik. Védi azt, amiről úgy érzi, hogy az övé. A maga jussát az élethez. A maga jussát a szabadsághoz. A maga jussát ehhez a földhöz, melyen született, s mely a hazája. Verekszik másokért is, mindenkiért. A mások jussáért, a mások szabadságáért. A még csak meg sem születettekért is verekszik. Mindenkiért és mindenki helyett. Aztán van **a harmadik csoport, a nagy csoport**, amit úgys nevezhetünk: **a nép**. Akinek nincsen arca, sem rossz, sem jó. Sem szép, sem csúnya. Se nem hős, se nem áruló. **Senki és semmi**. Tömeg. Nyáj. Nem tesz se jót, se rosszat. Semmit se tesz. Csak meghúzódik és vár. És mint a fű a rátoposó láb alatt, meghajlik, meggömbödül, mindent eltűr, s amikor tovább lép a nagy láb, akkor lassan felegyenesedik megint. De sohasem egészen. Egy kissé mindég meghajolva marad, készen arra, hogy újra lelapuljon egy másik láb alatt. Érted? Eszébe sem jut, hogy tegyen valamit a rátoposó láb ellen, megvágja, megszúrja, küzdjön ellene, kockázatot vállaljon jussáért, a szabadságáért, bármiért... érted? Ez a nagy tömeg. Ez a nép.”

Műveinek igazi hősei, mint Szabó Dezső „Csodálatos élet” című regényének székely Szabó Pistája, álmokat álmódó, metafizikai mélységeket mélybúváráló magyarok, akik elmondhatják (Hagyaték):

„Az Úristen rendelte nekünk ezt a hazát! **Az Úristen népe és nemzete vagyunk!** Elhagyta-e az úr valaha is azokat, akik őbenne bíztak, akik az ő törvényei szerint éltek, akik az ő parancsolatait követték? Soha!

Az Úr nem hagyta el az ő magyarjait! A magyarok hagyták el az Urat! Térjete vissza hozzá, s ő megvédelmez benneteket, magosra emel, de tudjátok is ezt, lássátok magatok előtt a boldogságos szép jövőt, amit az Úr számotokra készített, lássátok, magyarok, mert ahol nincs látomás, ott elpusztul a lélek s a lélekkel együtt pusztul a nép. Tiszteld a te Uradat, Istenedet és rajta kívül más isteneid ne legyenek! Minden bajodnak ő az orvosa és minden harcodból az ő pajzsa védelmez és az ő ereje győzedelmeskedik benned! Az Úr erejében, szeretetében és védelmében sohasem kételkedj. **Minden erőd Tőle való és minden cselekedeted őt kell szolgálja.** Tiszteld őseidet, mert rajtok keresztül nyertél életet és örököltél Istent és hazát. Légy hűséges hazádhoz és nemzedettedhez, mert csak a hűségeseket védelmezi az Úr. Szeress minden magyart, akárcsak önmagadat, és légy jóindulattal másokkal szemben is. Légy becsületes, tisztességes és igaz, mert csak így nyered el az Úr szeretetét. Soha el ne feledd, egy pillanatra sem, hogy saját képére alkotott az Úr. Ameddig őt tükrözöd tettedben és gondolataidban, az ő ereje lakozik benned. Ha elhagyod őt, ő is elhagy téged. Ha nem csak hiszed, de tudod is az Istent, az Isten ereje benned van, és hegyeket tudsz mozgatni vele!”

Ez az, amit sohasem fognak megérteni az őt még mindig „fekete bárány”-nak tekintők és tekintetők, a népek és nemzetek közötti állandó árokások, élünkön olyan szellemi kútmérgezőkkel, mint Márkus Béla, a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem tanára, aki szerint „alaptalanul rekonstruálták utólag” életművét, „amikor azt állították róla, hogy nagy, magányos szellemóriás volt, holott ez semmilyen szempontból nem igaz”, hiszen „ellentétben például Németh Lászlóval, a háború előtt nem volt semmiféle magyarság- vagy kisebbségkonceptiója, és olyan jel sincs, ami azt mutatná, hogy az emigráció jelentős íróalakja, »fejedelmé« lett volna”, felháborodottan kérdezve, hogy „ha Wass Albert a legnagyobb író, akkor hol van Móricz, Kosztolányi, vagy Erdélyből Tamási Áron?”

Fájjon neki bármennyire, Wass Albert is köztük van, ő is az Égi Magyarország birtokosa, életművével hirdette a csodát, hogy LESZ MEG FELTÁMADÁS!

(Vége)

Wass Albert üzenete és Intellem! című verse:

http://www.youtube.com/watch?v=cFmS1ewyxTo&feature=player_embedded

<http://hunhir.info/?pid=hirek&id=38415> (1. rész)

<http://hunhir.info/?pid=hirek&id=38515> (2. rész)